

дишъ, какъ съмъ се научилъ и, главно машинка отде съмъ получилъ. Свидличка пада баба Цоцолана. Тя веднажъ ми рече: „Ти нѣма да ходишъ въ бръснарница вече, бръснарь да те стриже! Много скжпо струва. Машинка ще купя. Азъ бръснарь ще стана.— И каквото каза, тозчасъ го направа баба Цоцолана. Тя мене острига. А мойта ржчица, щомъ машинка хвана, неостриганъ косъмъ нийде не остана.

Единъ пжтъ дойдоха бабинитѣ внучки, Гана, Дана, Мика. Тѣ и тритѣ бѣха съ плетени косички. Най-малката още отъ прага завика:

— Баба, бабо, знайшъ ли? Ще станемъ момчета! Днесъ ще ни острижатъ. Ще идемъ и тритѣ.

— Кжде? — пита баба.

— При бръснаря Яне.

— Туи нѣма да стане! Кжде ще вървите? На нашта машинка трѣбва да из-